

Emi Dmi⁷ G
 Ref.: Kousek štěstí já tolik jsem si přál,
 C Emi
 že je ve zlatě, já si, proklatě,
 F G
 donedávna myslíval,
 Emi
 mít kousek štěstí, který,
 Dmi⁷ G
 když se unaví,
 C Emi
 třeba najednou se mi náhodou
 F G C
 i do cesty postaví.

3. Jako blázen můžeš kopat,
 hory hlíny převrátit,
 třeba stovky tisíc lopat, ale zlato nenajít,
 že mě čeká teď a tady,
 mohlo mě dřív napadnout,
 jsou to dobří kamarádi,
 no, a tenhle známej kout.

Ref.

- 4 -

A
 ten kvér obdivovali
 E
 všichni kámoši z okolí
 H⁷
 a máma mi říkala:
 E
 „Nehraj si s tou pistolí!“

2. Jenže i já byl blázen,
 tak zralej pro malér,
 a ze zdi jsem sundával
 tenhleten dědečkův kvér,
 pak s kapsou vyboulenu
 chtěl jsem bejt chlap all right
 a s holkou vykutálenou
 hrál jsem si na Bonnie and Clyde.

3. Ale udělat banku, to není žádněj žert,
 sotva jsem do ní vlítnul,
 hned zas vylít' jsem jak čert,
 místo jako kočka já utíkám jak slon,
 takže za chvíli mě veze policejní anton.

4. Teď okno mřížovaný mi říká, že je šlus,
 proto tu ve věznici zpívám
 tohle Folsom Blues.

- 25 -

Hvizd a sáně v mlze mizí,
 byl to možná sen.
 Na sněhu však leží dopis,
 jeho půlka jen.
 Heny, Heny, jó Heny, Heny má...

4. To máš za to bídněj chlape,
 žes do psaní vlez.
 Za každej tvůj švindl s poštou
 chcíp ti jeden pes.
 Pět let čekat na psaní je
 sakra dlouhej čas.
 Spálil jsi mý šestý psaní,
 tak si tě vzal đas.
 Heny, Heny, jó Heny, Heny má...

(tu sa nejde o poltón vyššie)

5. Možná že se Heny zeptá
 kdepak zůstal Jim.
 Že jsi pálil její psaní, to jí nepovím.
 Udělal jsi sakra divnej dopisovej dluh.
 Za to tě tak pěkně zaklel
 bílejch plání duch.

D C G F F# G
 Heny, Heny, jó Heny, Heny má,
 F F# G
 Heny má.

- 6 -

C
 Ref.: Jack se strašně vody štítí,
 Dmi G
 jak má námořníkem býti,
 C
 původem z moravské vísky,
 Dmi G C
 moře nezná za to zná whisky.

2. Když strýčkovi táhlo kvapem
 na čtrnáctý rok,
 řek' mu táta, teď uděláš do života krok.
 Máma ti dá slivovici a já vokurku,
 a pojeděš třetí třídou až do Hamburku.

Ref.

3. V Hamburku hned na nádraží,
 v první ulici,
 Jackovi se začlo stýskat po slivovici.
 Zapad' do první putyky, už z ní nevyšel,
 šestapadesát let o něm nikdo neslyšel.

Ref.

4. Když mu bylo sedmdesát let
 a jeden den,
 pohádal se s putykářem,
 zaplatil, šel ven,

- 23 -